

[Rytter.]

paa, hvordan man skyder Skylden over paa hinanden, hvordan nogle fragaar deres Ansvar og søger at lægge det over paa andre, hvordan Folk, der er anbragt i meget vanskelige ledende Stillinger, ikke faar den Beskyttelse, de efter min Mening har Krav paa. Hvis vi kom i den Situation igen, hvem vilde den siddende Regering saa faa til at udføre vanskelige Opgaver? Jeg tror, det vilde være uhyre vanskeligt at faa nogen til det, fordi man har set, hvorledes Folk i vanskelige Stillinger bliver ladet i Stikken.

Den højtærede Minister siger, at jeg har udtalt Mistillid til ham. Ja, det kan godt være. Jeg har maaske udtalt mig noget uheldigt eller noget for kraftigt. Det, jeg mente, var, at jeg havde en absolut Mistillid til Folketingsmand Frøde Jakobsen. Jeg citerede den Samtale, der var Grundlag for min Mistillid, og jeg sagde, at vedkommende Dame vilde aflægge Ed paa Forklaringens Rigtighed. Jeg er ikke i Tvivl om, at denne Forklaring er rigtig. Jeg hørte den umiddelbart efter den omtalte Samtale, og jeg har hørt den senere, saa jeg tror fuldt ud paa den.

Over for den højtærede Minister for særlige Anliggender var det min Mening at sige, at med den Stilling, den højtærede Minister indtager, bliver der let Tale om et Forsvar for ham selv, for den højtærede Minister har jo været Medlem af Modstandsbevægelsen, og derom kan man ikke sige andet end godt, men saa har Ministeren overtaget en Stilling, hvor de Hensyn, der gør sig gældende, kommer i Modstrid med andre. Det kan være, at han kan klare det, men det er af mindre Betydning. Spørgsmaalet er, hvad Offentligheden siger, og Offentligheden vil ikke kunne forstaa, at man i et Land som Danmark, hvor vi har strenge Regler for, at en Dommer skal trække sig tilbage, naar han har egne Interesser i en Sag, kommer ind paa, at Undersøgelsen skal foretages af, for at sige det kort, Hr. Frøde Jakobsen eller gennem hans Medvirken, og saa bliver Dommen afsagt, ikke af Justitsministeriet, men af Ministeriet for særlige Anliggender. Jeg tror, det er meget uheldigt.

Ministeren hævder saa, at den Fremstilling, jeg gav, ikke var objektiv. Dertil vil jeg sige, at det kan være, den ikke var det, men Ministeren m aahuske paa, at det har været os menige Medlemmer ganske umuligt at faa de Akter at se, som forelaa i Sagerne. Naar Ministeren nægter os at faa Dokumenterne at se, kan han ikke sam-

tidig sige, at den Fremstilling, jeg giver, er fuldstændig ukorrekt. I øvrigt synes jeg, at den viser sig at være korrekt, idet det, der er tilbage i den omtalte Sag, er de Trusler, som jeg har beklaget var blevet fremsat. Jeg sagde ganske vist, at det mindede mig om den tidligere Straffelovs § 257, hvor Forholdet var det, at man begyndte at aktionere vedkommende for en meget grov Forbrydelse, Brandstiftelse, Voldtægt eller lignende, og naar man saa naaede til, at dette ikke holdt Stik, straffede man dog vedkommende efter § 257. Her er noget lignende Tilfældet.

Man begynder med at sige, at Manden er dræbt som Stikker — det er det principale —, men bliver saa nødt til at opgive det, og til Slut er der kun disse Trusler tilbage, som man godt kendte i Forvejen, mien vel at mærke i Forbindelse med Stikkervirksomheden. Derfor blev Undersøgelsen sluttet paa det Grundlag, at Manden var en ondartet Stikker, og at han havde fremsat Trusler. Da man ikke mere kunde opretholde, at han var en gemen Stikker, kastede man sig over det andet og sagde: men der var de Trusler. Dem havde man ikke taget med fra Begyndelsen. Det er ogsaa mærkeligt, for Ministeren har kendt disse Trusler i halvandet Aar, lige siden han traadte til, maaske ikke Ordlyden, men han har vidst, at der var Tale om Trusler i Forbindelse med, at han var Stikker. Nu falder altsaa det med Stikkervirksomheden bort, men saa holder man fast ved Truslerne. De er efter min Mening ikke tilstrækkelige til, at man kunde dræbe ham. De kan maaske tjene til Undskyldning for dem, der har gjort det, men de berettiger ikke Ministeren til ikke at ville sige til Familien: det er godtgjort, at han ikke var Stikker, der foreligger ikke noget, der taler for, at den oprindelige Sigtelse var rigtig.

Jeg bad, efter min Mening meget pænt, den højtærede Minister om, at vi maatte faa at vide, hvad den Indberetning gik ud paa, som blev sendt til Frihedsraadet. Gik den ud paa, at Manden var Stikker, og at han havde fremsat Trusler, eller gik den, som den burde gøre det, alene ud paa, at han havde fremsat Trusler? Det har Ministeren ikke svaret paa.

Jeg spurgte, efter min Mening ogsaa meget høfligt: Hvilken Beslutning tog den kompetente Myndighed? Gik den ud paa, at Manden skulde bringes til Sverige, eller gik den ud paa, at han skulde dræbes? Hvis de havde taget den Beslutning, at han skulde bringes til Sverige, forekommer det mig ganske mærkeligt, at man paa det